

[Indenrigsministeren]

På den baggrund vil regeringen foreslå, at kommunerne ikke skal have andel i provenuet af aftrapningen af personfradraget.

Spørgsmål nr. S 300, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optrykt i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 3464, var sålydende:

Til indenrigsministeren (15/11 85) af:

Agerschou (SF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at gennemførelsen af skattereformen ikke betyder nye uligheder mellem de enkelte kommuner?«

Supplerende svar (5/12 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I aftalen om skattereformen hedder det om forholdet til kommunerne: »De kommunaløkonomiske konsekvenser af skattereformen skal vurderes nærmere i løbet af efteråret 1985 med henblik på at sikre, at reformen ikke forringer den kommunale økonomi.«

Herudover hedder det specielt om fastsættelsen af personfradraget: »Det kommunale personfradrag fastsættes i forbindelse med vurderingen af skattereformens kommunaløkonomiske konsekvenser i løbet af efteråret 1985.«

At skattereformen ikke må forringe den kommunale økonomi, kan udmøntes i to målsætninger:

- 1) Reformen må ikke berøre finansieringsmulighederne for den kommunale sektor under ét.
- 2) Reformen bør så vidt muligt ikke føre til kraftige byrdefordelingsmæssige forskydninger kommunerne imellem.

De dele af skattereformen, som har kommunaløkonomiske konsekvenser, består af 3 elementer:

- a) En ændret indkomstopgørelse.
- b) En ændring af personfradragene.
- c) En ændring af selskabsbeskatningen.

Foreløbige beregninger af de byrdefordelingsmæssige konsekvenser af skattereformen viser, at de enkelte elementer i et vist omfang modvirker hinandens byrdefordelingsmæssige virkninger, således at de tilsammen kan synes at føre til begrænsede forskydninger. Regeringen har ved udmøntningen af skatte-

reformen tilstræbt, at forskydningerne bliver så små som muligt, således at det ikke bliver nødvendigt at overveje ændringer i tilskuds- og udligningssystemet.

Spørgsmål om indpasning af skattereformen i den samlede kommunale økonomi agter regeringen at tage op i forbindelse med forhandlingerne om den kommunale økonomi for 1987 og senere.

Man vendte derefter tilbage til dagsordenens punkt 16, der var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1986.

Forhandlingen om ændringsforslagene genoptoges.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt starte med at beklage, at jeg ikke var til stede, da det var min tur i talerækken. Det fik jo bl.a. hr. Arne Bjerregaard til at tro, at jeg var udgået sådan helt af historien. Det må jeg bedrøve hr. Arne Bjerregaard med at jeg aldeles ikke er, men som de fleste medlemmer har bemærket, er der lidt hektisk her i huset i øjeblikket, og det er jo sådan, at man kun kan være ét sted ad gangen.

Men til finanslovens ændringsforslag. Det, der især har slået os i VS ved gennemgangen af finanslovsændringsforslagene, er, at det er meget vanskeligt at få øje på det radikale venstres selvstændigt markerede indsats i forhold til det finanslovsudspil, der kom fra regeringen i august måned. Vi har jo næsten hvert år en eller anden lille naiv, blåøjet forstilling om, at i år må det radikale venstre da mene det alvorligt, men det viste sig altså, at det mente det radikale venstre heller ikke i år. Bevares, jeg er da ikke i tvivl om, at der har været afholdt masser af møder mellem regeringspartierne og det radikale venstre, men det er unægtelig vanskeligt at få øje på, hvad det har ført til, ud over to ting.

Den ene er nogle småpillerier, lidt hist og lidt pist, sådan virkelig i småklassen. Bevares, det er da udmærket, men det er altså i småklassen i betragtning af, at det jo er det radikale venstre, der overhovedet er garanten for, at finanslovsforslaget kommer igennem.